

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 3. Grudna. 1845.

List 49.

Vodnikov napis sa mesez Gruden.

*Kdor posim' klobase hrani,
Se poletu muham brani.*

Povabljenje na novo naročilo Novic.

Novo leto se bliža in z njim čas noviga naročila na Novice. Častitljivi deležniki iz bližnjih in daljnjih krajev so tedaj povabljeni, naročilo za prihodnje leto ponoviti, in so zraven tega tudi práv lepó prošeni, nam to brez odlašanja na znanje dati, de bodo perve liste prihodnjiga leta po redu dobivali. Cena ostane pri starim; za celo leto veljajo Novice 2 goldinarja; po pošti poslane pa 2 goldinarja in pol; za pol leta 1 goldinar; po pošti 1 goldinar in 15 krajcarjev. Veliko ljubši so nam naročila za celo leto zato, ker nam polletno naročevanje veliko veliko opraviťi da. Naročila prejemajo vse c. k. pošte, gosp. Blaznik na Bregu v hiši Nr. 190, in pa pisarnica c. k. kmetijske družbe v Salendrovih ulicah blizo brega Nr. 195; naročivne pisma morajo potroškov proste (frankirane) biti. Novi prejemniki „Novic“ naj nam svoje imena, svoj stan in svoje stanovanje natanjko zapišejo, de jih bodo brez pomote dobivali.

Poslednjimu letašnjimu listu bomo imenik vsih čast. prejemnikov, kazalo vsih sestavkov tega tečaja, in pa zaglavni list z ličnim zavitkam perdjali, de se bodo listi Novic lahko v bukve zvezati in shraniti dali. Z Božjo pomočjo in prijazno podporo verlih slovenskih pisateljev bomo četerti tečaj začeli in se tudi v novim letu prizadevali, zmirej bolj našim bravcam vstreči. Kmetovavec in rokodellec bosta koristniga podučjenja dovolj v njih našla in skozi in skozi se homo perzadevali, vse nove najdbe na znanje dati, ktere bi vtegnile jim k pridu biti. Obsežik Novic je pa še večí in objema vse, kar je za omikaniga ali izobraženiga Slovenca vediti vredniga. Bolj ko je narod omikan, bolj mu gré vsaka reč spod rok, naj bo kmetijstvo, rokodelstvo, ali kako drugo opravilo.

To leto smo svojim bravcam zlatiga denarja vredne bukve — Vinorejo za Slovence — zastonj v roke podali. Te bukve so velik zaklad za vsaciga kmetovavca in ne le samó za vinorejca: one obsežejo na vse strani tolikanj koristnih podukov, de se zamorejo po vsi pravici kmetijska šola imenovati. Tudi prihodnje leto mislimo deležnike „Novic“ s kako doklado razveseliti, ktera jim bode za Novice dani denar obilno povernila; zakaj namera c. k. kmetijske družbe ni, si z denarjem, ki ga za Novice dóbí, dóbiček delati, ampak ona s polnimi rokami zopet nazaj da, kar si je čez svoje potroške pridobila. Kolikor bo več deležnikov Novic, toliko več doklade bodo z njimi dobili. Naj tedaj taki možje, kterih beseda pri svojih bližnjih kaj veljá, Novice priporočajo, de se bo število prejemnikov zmirej bolj množilo, in de bo omikanje slovenskiga naroda od dneva do dneva rastlo, kakor raste rodovitno sadno drevó v dobri zemlji.

Vredništvo.

Navada železna srajca.

Napčine družbe je hitro bil znajdel,
Z njimi podrašal nakviško Anžè;
Tamkaj gerdó se v grehah razvadil,
Pridna nobena mu v glavo ne gre.

Lastna je skušnja ga večkrat budila,
Drugih razgledi v oči ga bodó:
Kogar je v pesti pregreha dobila,
Tega na sveti nesreče tepó.

V pridigah sliši prestrašno resnico,
Človek pošteni poreče mu vsak:
Grešnik bo čutil od Boga pravico —
Anže si zmirej ostane enak.

Smert mu tovarša je nagloma vzela,
Kteri v enacih pregrehah je bil;
Ta je Anžeta močno spreletela,
Sklenil je, de se bo zdej pokoril.

Nekaj pri serci ga peče no peče:
Kaj bo pred Bogam po smerti s tabó?
Marskaka solza po lici priteče,
Tedne tri zdiha čez sebe takó.